

VASAS ESZTER

Álmok karján

Éltető karján ringat az álom,
lámpást készít reménysugárból,
locsolja a szívből növvő virágot,
táplálja a lankadó lángot.

Láthatatlan társként kíséri a vándort,
utoléri, legyen az bárhol,
éji köntösében hozza el a mámort,
édesíti az íztelen világot.

Színes ceruzát húz a szürke lapon,
általa lóg már dísz a fehér falon,
kínzó némaságban dalol,
hangszerén folyton hangol.

Vele nem oly rémisztő a vadon,
bekötöz, ha megkarmol egy karom,
csillogó csókok közt beléd karol,
nézi, ahogy a nap kibújik a baldachin alól.

Ott áll,
izgatottan vár,
hogy végre rajthoz állj,
a versenybe te is beszállj!

Buzdítón feléd kiált:
válaszd a kitartást,
lépd át a cél vonalát,
hadd legyen otthona a valóság!

Fény az éjszakában

Fény az éjszakában,
egy hideg, kemény világban,
jeges télben, nap az égen,
hőforrás a fagyott tereken,
te vagy nekem, ezt ne feledd.

A mágikus mámor

Tündérpor tündököl tündérszárnyon,
sziporkázik szivárványos színekben,
varázslatos vidámsággal villog
képzelet kreálta királyságban.

Csodás csillagkép csillog e világban,
a messzi mámoros homályban,
néha-néha le-leszökik,
hópehelynek beöltözik.

Szelek szárnyán utazik,
ablakokon bekacsint,
ahol tetszik, ott megáll,
idővel aztán tovaszáll.

Volt már sapkája a fának,
dísze sok-sok háznak,
takarója az utcának,
alapja a hóvárnak.

Játszott ő a lámpa-lánggal,
megcsinálták angyalkának,
belépett a hócsatába,
hazatért a nap első sugarával.

SZOKODI VERONIKA: SIKÁTOR II.
(részlet)